

Список використаних джерел:

1. Курпатов Андрей. Всегда важно держать фокус решения задачи. URL: <http://www.unkniga.ru/face/11234-andrey-kurpatov-vsegda-vazhno-derzhat-fokus-resheniya-zadach.html> (дата звернення: 19.09.2020).
2. Integrating Libraries And Museums. URL: <https://princh.com/integrating-libraries-and-museums/#.X2aDyWgzblU> (дата звернення: 19.09.2020).
3. Шилова Анна. Виртуальные выставки и онлайн-проекты крупнейших московских музеев собрали на одном сайте. URL: <https://www.vedomosti.ru/lifestyle/articles/2020/03/22/825888-virtualnie-onlain-proekti-moskovskih> (дата звернення: 19.09.2020).
4. 14 виртуальных музеев мира на вашем экране. URL: <https://womo.ua/14-virtualnyih-muzeev-mira-na-vashem-ekrane> (дата звернення: 19.09.2020).
5. VOMA: The World's First Entirely Online Art Museum. URL: <https://voma.space/about-us> (дата звернення: 19.09.2020).

Чепурна А.В.

студентка,

Національний транспортний університет

АНАЛІТИЧНІ ЦЕНТРИ КРАЇН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Західна Європа має розгалужену галузь дослідницьких інститутів. Перша хвиля цих «мозкових центрів» виникла наприкінці XIX століття в таких країнах, як Великобританія та Німеччина. Найбільш широке зростання відбулося в другій хвилі, зумовлено розвитком у більшості європейських країн після Другої світової війни. Ці інститути були часто великі технократичні інститути з професійним внутрішнім науковим персоналом і зазвичай отримували широку державну підтримку. Третя хвиля організаційного розвитку від кінця 1970-х принесла диверсифікацію, більш очевидні нормативні програми та посилення пропаганди політики аналізу. Багато нових інститутів мають менший розмір та залучення зовнішніх дослідників. Зароджується четверта хвиля аналітичного центру – розгортається транснаціоналізація.

Незважаючи на розповсюдження аналітичних центрів у всьому світі протягом періоду понад сто років, загальновизнаного визначення не існує.

Натомість вчені застосували термін «аналітичний центр» до установ, які різняться за різними вимірами. Хоча залишаються розбіжності щодо багатьох конкретних елементів того, що становить аналітичний центр, загально визнано, що ці інститути орієнтовані на політику. Суперечка полягає у тому, наскільки аналітичний центр повинен бути незалежним від урядів, університетів чи інших установ. Деякі вчені визначають аналітичні центри вузько, виключаючи комерційні та залежні установи. Натомість, доктор Джеймс МакГанн визначає аналітичні центри в цілому як «організації, що займаються аналізом державної політики та залученням організацій, що виробляють орієнтовані на політику дослідження, аналіз та поради щодо внутрішніх та міжнародні проблеми, тим самим дозволяючи політикам та громадськості приймати обґрунтовані рішення щодо державної політики». Термін «аналітичний центр» додатково ускладнюється тим, що його застосовують до установ у країнах, де цей термін не може бути легко перекладений або широко поширений. Як результат, може виникнути плутанина та розбіжності між науковцями щодо того, якими організаціями є насправді аналітичні центри. Ці дебати все ще тривають, і подальші наукові дослідження все ще можуть дати визначення консенсусу.

Західна Європа довгий час була головною політичною, економічною та культурною силою в сучасному світі. Країни цього регіону постійно отримують високі рейтинги за основними показниками, що вимірюють економічну силу, політичні свободи та розвиток людини. Не дивно, що країни регіону створили сильне громадянське суспільство.

Останній основний період зростання аналітичного центру, який відбувся у 2000-х. Регіон спостерігав продовження швидкого зростання аналітичних центрів, орієнтованих на ЄС, та транснаціональних мереж аналітичних центрів. Протягом цього періоду аналітичні центри в країнах Південної Європи стали навіть найважливішими гравцями в «офіційних процесах формування політики ЄС та неформальній адвокації», які домінують у європейській політиці. Незважаючи на зростаючий успіх, аналітичні центри зазнавали критики щодо своєї діяльності. Деякі звинувачували установи в тому, що вони виступають як лобісти та фронти для нерозкритих приватних інтересів. Прозорість фінансування аналітичного центру та упередженість при їх аналізі залишаються спірним питанням донині.

У процесі розвитку конкретні контури змін значно різняться в різних країнах регіону. Загалом, вчені швидко відзначають, що політичні,

економічні та культурні атрибути нації мали глибокий вплив на розмір і силу національних спільнот аналітичних центрів. Складність розвитку аналітичних центрів у регіоні відображається великим та складним ландшафтом аналітичних центрів у наш час.

Вплив цих організацій на політику є багатограним. Вони вносять свій внесок – широкі ідеї та рамки політичного мислення; вони стали важливими для збору та розповсюдження інформації; та серед громадянського суспільства вони відіграють певну роль у підвищенні обізнаності громадськості. Багато з цих організацій визнані суб'єктами політики самі по собі, а не просто «інформаторами» зовнішньої політики прийняття рішень.

Зокрема, мережі є важливим механізмом для включення аналізу політики у розробку, особливо в середовищі, що характеризується багаторівневим управлінням. Однак переважання організацій, що займаються аналізом політики, не обов'язково призводить до поліпшення формування політики або ефективного використання знань.

Інститути стикаються з низкою проблем сьогодні та в майбутньому. Найбільший найважливішою проблемою для багатьох є дефіцит фінансування. Хоча існує безліч джерел фінансування – уряд, ЄС, міжнародні організації, приватні фонди, корпорації – конкуренція жорстка. Більше того, мода політики змінюється, і донорські організації розробляють нові пріоритети фінансування, що може спричинити труднощі, а іноді і закриття аналітичних центрів без широкої бази фінансової підтримки.

Використання інформаційних комунікаційних технологій збільшує прозорість аналітичних центрів, розширюючи свою громадську діяльність аудиторію та потенційне членство. У майбутньому підзвітність, участь та представництво в дослідженнях політики можуть стати найбільш актуальними проблемами для менеджерів аналітичних центрів.

Список використаних джерел:

1. Cockett, Richard. (1994). *Thinking the Unthinkable: Think Tanks and the Economic Counter-Revolution, 1931–1983*, London, Harper Collins.
2. Hellebust, L. ed. (1997). *Think Tank Directory: A Guide to Nonprofit Public Policy Research Organizations*, Kansas, Government Research Service.
3. Stone, Diane; Denham, Andrew; and Mark Garnett. (1998). *Think Tanks Across Nations: A Comparative Approach*. Manchester. Manchester University Press.